

НАРОДНО СЪБРАНИЕ		
Вх. No	754 - 01 - 40	
Дата	06 / 07	2017

ДО  
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА  
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ  
Г-Н ДИМИТЪР ГЛАВЧЕВ

15 "

**УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,**

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 76, ал. 1 от ПОДНС внасяме законопроект за изменение и допълнение на Кодекса на труда с мотиви към него и предварителна оценка на въздействието, съгласно методологията – приложение към ПОДНС.

Молим законопроектът да бъде представен за разглеждане и гласуване, съгласно установения ред.

Вносител:

**ЗАКОН**  
**за изменение и допълнение на Кодекс на труда**

(обн., бр. 26 и 27 от 1986 г.; изм., бр. 6 от 1988 г., бр. 21, 30 и 94 от 1990 г., бр. 27, 32 и 104 от 1991 г., бр. 23, 26, 88 и 100 от 1992 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 1995 г. — бр. 69 от 1995 г.; изм., бр. 87 от 1995 г., бр. 2, 12 и 28 от 1996 г., бр. 124 от 1997 г., бр. 22 от 1998 г.; Решение № 11 на Конституционния съд от 1998 г. — бр. 52 от 1998 г.; изм., бр. 56, 83, 108 и 133 от 1998 г., бр. 51, 67 и 110 от 1999 г., бр. 25 от 2001 г., бр. 1, 105 и 120 от 2002 г., бр. 18, 86 и 95 от 2003 г., бр. 52 от 2004 г., бр. 19, 27, 46, 76, 83 и 105 от 2005 г., 24, 30, 48, 57, 68, 75, 102 и 105 от 2006 г., бр. 40, 46, 59, 64 и 104 от 2007 г., бр. 43, 94, 108 и 109 от 2008 г., бр. 35, 41 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г. — бр. 91 от 2010 г.; изм., бр. 100 и 101 от 2010 г., бр. 18, 33, 61 и 82 от 2011 г., бр. 7, 15, 20 и 38 от 2012 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2012 г. — бр. 49 от 2012 г.; изм., бр. 77 и 82 от 2012 г., бр. 15 и 104 от 2013 г., бр. 1, 27 и 61 от 2014 г., бр. 54, 61, 79 и 98 от 2015 г. и бр. 8, 57, 59, 98 и 105 от 2016 г.)

**§1.** В чл. 228 се правят следните допълнения:

1. В заглавието накрая се добавя „и срок за изплащане“.

2. Създава се ал. 3:

„(3) Обезщетенията по този раздел се изплащат не по-късно от последния ден на месеца, следващ месеца, през който е прекратено трудовото правоотношение, освен ако в колективния трудов договор не е договорен друг срок. След изтичане на този срок работодателят дължи обезщетението заедно със законната лихва.“

**§2.** В чл. 399, ал. 1 след думите „и дейности“ се добавя „включително по изплащане на неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения след прекратяване на трудовото правоотношение“.

**§3.** В чл. 404, ал. 1 се създава т. 12:

„12. да дават задължителни предписания на работодателя и органа по назначаването за изплащане на неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения след прекратяване на трудовите правоотношения.“

§4. В чл. 412а, т. 2 след думите „едноличните търговци“ се добавя „на дружества, създадени по реда на Закона за задълженията и договорите“

## ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§5. В Гражданския процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 59 от 2007 г.; изм., бр. 50 от 2008 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2008 г. – бр. 63 от 2008 г.; изм., бр. 69 от 2008 г., бр. 12, 19, 32 и 42 от 2009 г.; Решение № 4 на Конституционния съд от 2009 г. – бр. 47 от 2009 г.; изм., бр. 82 от 2009 г., бр. 13 и 100 от 2010 г.; Решение № 15 на Конституционния съд от 2010 г. – бр. 5 от 2011 г.; изм., бр. 45, 49 и 99 от 2012 г., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 53 и 98 от 2014 г., бр. 50 от 2015 г., бр. 15 и 43 от 2016 г. и бр. 8 от 2017 г.) в чл. 417 се правят следните изменения и допълнения:

1. Създава се нова т. 8:

„8. влезли в сила предписания на органи на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ до работодател за изплащане на забавени повече от 2 месеца парични задължения по трудови правоотношения“

2. Досегашните т. 8 и 9 стават съответно т. 9 и 10.

§6. В Търговския закон (обн., ДВ, бр. 48 от 1991 г.; изм., бр. 25 от 1992 г., бр. 61 и 103 от 1993 г., бр. 63 от 1994 г., бр. 63 от 1995 г., бр. 42, 59, 83, 86 и 104 от 1996 г., бр. 58, 100 и 124 от 1997 г., бр. 21, 39, 52 и 70 от 1998 г., бр. 33, 42, 64, 81, 90, 103 и 114 от 1999 г., бр. 84 от 2000 г., бр. 28, 61 и 96 от 2002 г., бр. 19, 31 и 58 от 2003 г., бр. 31, 39, 42, 43, 66, 103 и 105 от 2005 г., бр. 38, 59, 80 и 105 от 2006 г., бр. 59, 92 и 104 от 2007 г., бр. 50, 67, 70, 100 и 108 от 2008 г., бр. 12, 23, 32, 47 и 82 от 2009 г., бр. 41 и 101 от 2010 г., бр. 14, 18 и 34 от 2011 г., бр. 53 и 60 от 2012 г., бр. 15 и 20 от 2013 г., бр. 27 от 2014 г., бр. 22 и 95 от 2015 г. и бр. 13 и 105 от 2016 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 141:

а) Създава се нова ал. 8:

„(8) Ако дружеството няма вписан управител в продължение на повече от един месец, съдружниците/едноличният собственик се считат за овластени с права да приемат волеизявления, отправени към дружеството, както и да подават искане за обявяване на дружеството в несъстоятелност“

б) Досегашната ал. 8 става ал. 9.

2. В чл. 687, ал. 1 се изменя така:

„(1) Вземане на работник или служител, произтичащо от трудово или прекратено трудово правоотношение с длъжника до 6 месеца преди вписване на съдебното решение за откриване на производство по несъстоятелност в търговския регистър, се вписва служебно от синдика в списъка на приетите вземания.“

3. В чл. 789, ал. 1, т. 2 се изменя така:

„2. Кредитори с вземания, произтичащи от трудови или прекратени трудови правоотношения, възникнали до 6 месеца преди датата на определението за откриване на производство по стабилизация.“

**§ 7. В Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя (Обн., ДВ, бр.37 от 2004г., изм. бр. 104, 105 от 2005г., бр. 30, 34, 48, 105 от 2006г., изм. бр.12, 32 от 2009г., бр. 18 от 2011 г., бр.94 от 2012г., изм. и доп. бр.15, 84 от 2013г., изм. и доп. бр.98 от 2016г.) се правят следните изменения и допълнения:**

1. В чл. 4, ал. 1, т. 2 думата „три“ се заменя с „б“.

2. В чл. 25 думата „двумесечен“ се заменя с „тримесечен“.

**§ 8. В Закона за обществените поръчки (Обн. ДВ, бр. 13, 34 от 2016г.) се правят следните изменения и допълнения:**

1. Член 54, т. 6 се изменя така:

„б. е установено, с влязло в сила наказателно постановление, принудителна административна мярка по чл. 404 от Кодекса на труда или съдебно решение, нарушение на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3, чл. 63, ал. 1 или 2, чл. 118, чл. 128, чл. 228, ал. 3, чл. 245 и чл. 301 - 305 от Кодекса на труда или аналогични задължения, установени с акт на компетентен орган, съгласно законодателството на държавата, в която кандидатът или участникът е установен;“

2. В чл. 56, ал. 1 се създава т. 4:

„4. е платил изцяло дължимото вземане по чл. 128, чл. 228, ал. 3 или чл.245 от Кодекса на труда.“

3. Член 58, ал. 2 се изменя така:

„(2) Когато в удостоверението по ал. 1, т. 3 се съдържа информация за влязло в сила наказателно постановление, принудителна административна мярка по чл. 404 от Кодекса на труда или съдебно решение за нарушение по чл. 54, ал. 1, т. 6, участникът може да представи

доказателства, съгласно чл. 56, ал. 1, т. 4, че е платил изцяло дължимото вземане по чл. 128, чл. 228, ал. 3 или чл. 245 от КТ.“

**§ 9.** Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“.

Вносители:

## МОТИВИ

### към проекта на Закон за изменение и допълнение на Кодекса на труда

Със законопроекта се цели да се предостави допълнителна защита на правата на работниците и служителите в случаите, когато работодателите не им изплащат трудовите възнаграждения и обезщетения.

С предвидените в Кодекса на труда изменения се цели да се засилят контролните функции на Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“, като се предоставят правомощия да извършва проверки по повод изплащането на трудови възнаграждения и обезщетения и след прекратяване на трудовите правоотношения и да дава задължителни предписания в тази насока. Предвидено е също изрично регламентиране на срок, с който работодателят да е обвързан и да е задължен да изплати обезщетенията, дължими на работниците и служителите му като се дължи и законната лихва при неизпълнение.

С предвиденото изменение в чл. 417 от Гражданския процесуален кодекс се предвижда възможността работниците и служителите да могат бързо и лесно да искат въз основа на влязли в сила предписания на Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“ издаване на заповед за незабавно изпълнение. По този начин работещите ще бъдат улеснени да търсят от неиздължилия се към тях работодател съответните признати и начислени възнаграждения и обезщетения, без да се налага да водят съдебни дела за установяване на основанието и размера на дължимото.

В проекта се предлага също работодатели, които дължат възнаграждения и обезщетения на работниците си, да не могат да участват в процедури по обществени поръчки като изпълнители и подизпълнители.

Законопроектът предоставя допълнителни възможности за работещите да получат вземанията си за трудови възнаграждения и обезщетения от Фонда за гарантиране на вземанията на работници и служители, като в него се предвижда увеличаване на срока за подаване на заявление за получаването им от Фонда и периода между прекратяване на трудовото правоотношение и вписването на решението за откриване на производство по несъстоятелност на работодателя.

Основната цел на предложението за промяна на разпоредбата на чл. 141 от ТЗ е насочена към защитата интересите на кредиторите и контрагентите на дружеството с ограничена отговорност в случаите, когато след вписано в търговския регистър освобождаване на управителя/управителите дружеството остава без управител и не назначава такъв дори и след срока по чл. 155, т. 3 от ТЗ. Предложението е в интерес на правната сигурност и е насочено срещу увреждане на трети лица чрез просто шиканиране от страна на съдружниците на изпълнението на собствените им задължения. Това затруднява лицата, с които тези